

עמ"ת 38710/04/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 38710-04-21 נ' (עצור/אסיר בפיקוח)

תיק חיצוני: 992755/2020

בפני כבוד השופט ניצן סילמן

עורר מדינת ישראל

נגד

משיב פלוני (עצור/אסיר בפיקוח)

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בעכו (כב' השופט וויליאם חאמד) בתיק מ"ת 7765-01-21 מיום 19.4.21.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות אלמ"ב- תקיפה הגורמת חבלה של ממש- בן זוג.

בד בבד הוגשה בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים.

ביום 10.1.21 ניתנה הסכמה לקיומה של תשתית ראיתית. עילת המעצר סטטוטורית. עניינו של המשיב הופנה לשירות המבחן.

ביום 17.2.21 התקבל תסקיר שירות המבחן. התסקיר התקשה להעריך מידת הסיכון של המשיב כלפי המתלוננת (ואזכיר כי קיימת חזקה סטטוטורית) אך נוכח מיקום החלופה שהוצעה- סכנין וקרבתה למקום מושב המתלוננת בואדי סלמה, בא התסקיר בהמלצה שלילית.

חרף המלצה שלילית זו, הוזמנה חוו"ד היתכנות וביום 21.2.21 הומר מעצרו של המשיב למעצר באיזוק, הרמטי. (ולטעמי יכול וההרמטיות היא שהיטתה הכף מצד המאשימה).

פחות מחודשיים חלפו והוגשה בקשה לעיון חוזר לפתיחת חלונות. במקור הבקשה הוגשה "לצורך השתתפות בארוחת שבירת הצום" ומספר ימים לאחר מכן, ממש עובר לדיון שהתקיים, הוגשה בקשה להפיכת החלונות לחלונות קבועים.

ביום 19.4.21 הורה בית המשפט קמא על פתיחת החלונות. על החלטה זו נסב הערר.

ב"כ העוררת חזר על טעמי הערר. ב"כ המשיב סמך יתדותיו על ההחלטה, על כך שהערכת הסיכון לא היתה גבוהה, ועל כך שהמשיב לא הפר המעצר באיזוק.

לאחר ששמעתי טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל.

ראשית, קיימת גישה בפסיקה, לפיה חלונות ו"התאורות" אינם תכלית ראויה, לעצמה; כך בבש"פ 77/17 פלוני נ' מ"י

עמוד 1

וכך בכמה החלטות מהעת האחרונה בש"פ 8509/19 מ"י נ' ליאור בפרי ובש"פ 4807/20 פלוני נ' מ"י. לפי גישות אלו, כעיקרון לא היה מקום לפתיחת חלונות.

שנית, גם הטעם שהוצג של קיום תפילה מהלך חודש הרמדאן, לא הוכר בפסיקה כטעם לפתיחת חלונות. רק לאחרונה דן בנושא בית המשפט העליון בבש"פ 2425/21 מ"י נ' אבו עסא וציין כי מתן אישור יציאה קבוע לתפילה אינו עולה בקנה אחד עם תכליתו של מעצר בפיקוח אלקטרוני. על אחת כמה וכמה אמורים הדברים מקום בו גם תכלית התפילה אינה קיימת.

שלישית, ספק בעיני אם קמה עילה לדיון מחדש בתנאי הגבלת החירות. מאז המרת המעצר לאיזוק, חלפו פחות מחודשיים, לא השתנו נסיבות ולא חלף זמן. אזכיר כי בנסיבות העניין, מקום בו מדובר באישום המקום מסוכנות סטטוטורית, מקום בו ההליך העיקרי רק בחיתוליו, וקיים גם חשש השפעה על עדים, היה ראוי להמתין זמן נוסף, טרם דיון מחדש בתנאי הגבלת החירות.

רביעית, ובנסיבות הקונקרטיות של ההליך דנן- כידוע, עבירות אלמ"ב נגרמות אגב התפרצות ספונטנית. העדר עבר, ככלל, אינו שיקול המטה הכף בסוגי אישומים כגון אלו. יש לנקוט זהירות שכן, ההתפרצות הספונטנית עלולה לגרום לנזקים קשים, אף גרוע מכך. במקרה דנן, בית המשפט הלך כברת דרך עם המשיב, עת איפשר מקום מעצר באיזוק, חרף הקרבה. העובדה כי שירות המבחן לא הצליח, הערכת הסיכון לא הושלמה (חזקת המסוכנות לא נסתרה), כל אלו מחייבים נקיטת זהירות.

הגברת סיכון על ידי פתיחת חלונות, בטווח כה קצר, כשקיימת המלצה שלילית, ובקרבה כה גדולה למקום מגורי המתלוננת, מצדיקה התערבות בהחלטה.

אך מובן כי כאשר יחלוף זמן נוסף, ניתן יהיה לשקול הדברים מחדש, אולי ראוי יהיה גם להעזר בגורמי מקצוע.

לעת זו, הערר מתקבל. החלופה תשאר הרמטית.

ניתנה היום, ח' אייר תשפ"א, 20 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.